

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
ว่าด้วย การจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

พ.ศ.๒๕๕๘

เพื่อให้การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตเป็นไปด้วยความเรียบร้อย มีมาตรฐาน และคุณภาพสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.๒๕๔๗ และประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต เรื่อง การจัดตั้งหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต พ.ศ.๒๕๔๙ สภามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ว่าด้วย การจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.๒๕๕๘”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับสำหรับการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษากับนักศึกษาที่เข้าศึกษาตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๕๗ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดา ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งที่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายถึง มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

“สภามหาวิทยาลัย” หมายถึง สภามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

“สภาวิชาการ” หมายถึง สภาวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

“บัณฑิตวิทยาลัย” หมายถึง บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

“คณะ” หมายความว่ารวมถึง บัณฑิตวิทยาลัย โรงเรียนหรือหน่วยงานที่เทียบเท่าที่จัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

“หลักสูตร” หมายถึง หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

“วิทยานิพนธ์” หมายถึง วิทยานิพนธ์สำหรับนักศึกษาปริญญาโท

“ดุษฎีนิพนธ์” หมายถึง วิทยานิพนธ์สำหรับนักศึกษาปริญญาเอก

“คณะกรรมการ” หมายถึง คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย

“คณะกรรมการบริหารหลักสูตร” หมายถึง คณะกรรมการหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา

“คณบดี” หมายถึง คณบดีของคณะ บัณฑิตวิทยาลัย หรือโรงเรียนที่มีการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

“ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร” หมายถึง ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา

“นักศึกษา” หมายถึง ผู้เข้ารับการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตที่ได้ขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาเรียบร้อยแล้ว

“อธิการบดี” หมายถึง อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

ข้อ ๕ ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้ และมีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้อธิการบดีมีอำนาจตีความและวินิจฉัยเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับประกาศกระทรวงศึกษาธิการและประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา

หมวด ๑

บัณฑิตวิทยาลัย

ข้อ ๖ บัณฑิตวิทยาลัยเป็นหน่วยงานที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ

ข้อ ๗ ให้บัณฑิตวิทยาลัยมีบทบาทหน้าที่ ดังนี้

(๑) ร่วมมือ ประสานงานหรือจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงทำการสอนวิจัย ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม

(๒) ควบคุมคุณภาพและอำนวยความสะดวกการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามระเบียบ ข้อบังคับและมาตรฐานที่เกี่ยวข้อง

หมวด ๒

คณะกรรมการและคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

ข้อ ๘ ให้มหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย” ประกอบด้วย

(๑) อธิการบดีหรือรองอธิการบดีที่อธิการบดีมอบหมาย	ประธานกรรมการ
(๒) รองอธิการบดีหรือผู้ช่วยอธิการบดีที่อธิการบดีมอบหมายคนหนึ่ง	รองประธานกรรมการ
(๓) ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกจำนวนสามคน	กรรมการ
(๔) คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย	กรรมการ
(๕) คณบดีของคณะหรือโรงเรียนที่มีการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา	กรรมการ
(๖) ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร	กรรมการ
(๗) หัวหน้าสำนักงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย	เลขานุการ

ข้อ ๙ คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) วางนโยบายและกำหนดแนวทางการดำเนินงานของบัณฑิตวิทยาลัยให้สอดคล้องกับนโยบายของมหาวิทยาลัย

(๒) ออกประกาศคณะกรรมการ โดยไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้

(๓) พัฒนา ติดตาม และตรวจสอบระบบประกันคุณภาพตลอดจนควบคุมมาตรฐานของการจัดการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา

(๔) ส่งเสริมงานวิจัย งานบริการวิชาการ เทคโนโลยีสารสนเทศและทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

(๕) พิจารณาหลักสูตรและการเปิดสอนของระดับบัณฑิตศึกษา เพื่อเสนอต่อมหาวิทยาลัยตามลำดับ

(๖) วางระเบียบและแนวทางที่เกี่ยวกับการบริหารและดำเนินงานของบัณฑิตวิทยาลัยตามที่มหาวิทยาลัยมอบหมาย

(๗) ให้คำปรึกษาและเสนอความเห็นแก่คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(๘) ปฏิบัติหน้าที่อื่นเกี่ยวกับกิจการของบัณฑิตวิทยาลัยหรือตามที่อธิการบดีมอบหมาย

ข้อ ๑๐ การประชุมคณะกรรมการให้นำข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ว่าด้วย การประชุมสภามหาวิทยาลัย พ.ศ.๒๕๔๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๑ ให้มหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารแต่ละหลักสูตรขึ้นมากลุ่มหนึ่ง เรียกว่า คณะกรรมการบริหารหลักสูตร ประกอบด้วย

(๑) อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ซึ่งคัดเลือกกันเอง

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

(๒) อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

กรรมการ

(๓) อาจารย์ประจำหลักสูตร

กรรมการ

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร เลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นเลขานุการ

มหาวิทยาลัยเป็นผู้แต่งตั้งและถอดถอนคณะกรรมการบริหารหลักสูตรตามคำแนะนำของคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ข้อ ๑๒ คณะกรรมการบริหารหลักสูตร มีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) บริหารหลักสูตร พัฒนาหลักสูตร ติดตามประเมินผลหลักสูตรให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร

(๒) กำหนดระบบประกันคุณภาพของหลักสูตร

(๓) จัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพและมาตรฐานตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

(๔) คัดเลือกจัดหาอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

(๕) ดำเนินการสรรหาและคัดเลือกบุคคลที่มีคุณสมบัติเหมาะสมเข้าศึกษาในหลักสูตร

(๖) ให้คำปรึกษาด้านการศึกษาและการจัดการเรียนการสอนของนักศึกษาให้สอดคล้องกับหลักสูตร และแนวปฏิบัติต่างๆ ตลอดจนเป็นที่ปรึกษาของนักศึกษาในเรื่องอื่นๆ ตามความจำเป็นและเหมาะสม

(๗) ดำเนินการด้านอื่นๆ ตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

หมวด ๓

อาจารย์ระดับบัณฑิตศึกษา

ข้อ ๑๓ อาจารย์ประจำหลักสูตรแต่ละหลักสูตรจะต้องทำหน้าที่เป็นอาจารย์ประจำตามที่ระบุไว้ในหลักสูตรหนึ่งหลักสูตรใดเท่านั้น และต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(๑) ปริญญาโท

(๑.๑) อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ต้องเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตร มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน จำนวนอย่างน้อย ๕ คน

(๑.๒) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือ

(๑.๒.๑) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ต้องเป็นอาจารย์ประจำ มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และต้องมีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่มีไปส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา

(๑.๒.๒) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม (ถ้ามี) ต้องเป็นอาจารย์ประจำ หรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบัน มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และต้องมีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่มีไปส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา

(๑.๓) อาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ ต้องประกอบด้วยอาจารย์ประจำและผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบัน อาจารย์ประจำและผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกดังกล่าวต้องมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และต้องมีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่มีไปส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา

(๑.๔) อาจารย์ผู้สอน ต้องเป็นอาจารย์ประจำหรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบัน มีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาโทหรือเทียบเท่า หรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่ความสัมพันธ์กัน และต้องมีประสบการณ์ด้านการสอนและการทำวิจัยที่มีไปส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา

(๒) ปริญญาเอก

(๒.๑) อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ต้องเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน จำนวนอย่างน้อย ๕ คน

(๒.๒) อาจารย์ที่ปรึกษาคุณวุฒิพิเศษ แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือ

(๒.๒.๑) อาจารย์ที่ปรึกษาคุณวุฒิพิเศษหลัก ต้องเป็นอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และต้องมีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่มีไปส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา

(๒.๒.๒) อาจารย์ที่ปรึกษาคุณวุฒิพิเศษร่วม (ถ้ามี) ต้องเป็นอาจารย์ประจำ หรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบัน มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และต้องมีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่มีไปส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา

(๒.๓) อาจารย์ผู้สอบคุณวุฒินิพนธ์ ต้องประกอบด้วยอาจารย์ประจำและผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบัน อาจารย์ประจำและผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกดังกล่าวต้องมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และต้องมีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่มีไข่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา

(๒.๔) อาจารย์ผู้สอน ต้องเป็นอาจารย์ประจำหรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบัน มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาที่ความสัมพันธ์กัน และต้องมีประสบการณ์ด้านการสอนและการทำวิจัยที่มีไข่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา

(๓) ประกาศนียบัตรบัณฑิตและประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูงจำนวนและคุณสมบัติของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรและอาจารย์ผู้สอนให้เป็นไปตามข้อ ๑.๑ และ ๑.๔ โดยอนุโลม

ข้อ ๑๔ ภาระงานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คุณวุฒินิพนธ์และการค้นคว้าอิสระ

(๑) อาจารย์ประจำ ๑ คน ให้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และ/หรือคุณวุฒินิพนธ์ของนักศึกษาปริญญาโทและปริญญาเอกได้ ไม่เกิน ๕ คน หากหลักสูตรใดมีอาจารย์ประจำที่มีศักยภาพพร้อมที่จะดูแลนักศึกษาได้มากกว่า ๕ คน ให้อยู่ในดุลพินิจของคณะกรรมการ แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกิน ๑๐ คน

(๒) อาจารย์ประจำ ๑ คน ให้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระของนักศึกษาปริญญาโทได้ไม่เกิน ๑๕ คน

หากเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาทั้งวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระ ให้คิดสัดส่วนจำนวนนักศึกษาที่ทำวิทยานิพนธ์ ๑ คน เทียบได้กับจำนวนนักศึกษาที่ค้นคว้าอิสระ ๓ คน ทั้งนี้ ให้นับรวมนักศึกษาที่ยังไม่สำเร็จการศึกษาทั้งหมดในเวลาเดียวกัน

(๓) อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรต้องทำหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และ/หรือคุณวุฒินิพนธ์ และ/หรืออาจารย์สอบวิทยานิพนธ์และ/หรือคุณวุฒินิพนธ์ และ/หรืออาจารย์ผู้สอนในหลักสูตรนั้นด้วย

หมวด ๔

ระบบการจัดการศึกษาและหลักสูตร

ข้อ ๑๕ ระบบการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ใช้ระบบทวิภาค โดย ๑ ปีการศึกษา แบ่งออกเป็น ๒ ภาคการศึกษาปกติ โดย ๑ ภาคการศึกษาปกติ มีระยะเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า ๑๕ สัปดาห์ และการศึกษาภาคฤดูร้อน ให้กำหนดระยะเวลาและจำนวนหน่วยกิตโดยมีสัดส่วนเทียบเคียงได้กับภาคการศึกษาปกติ

ข้อ ๑๖ การคิดหน่วยกิต

(๑) รายวิชาภาคฤดูร้อน ที่ใช้เวลาบรรยายหรืออภิปรายปัญหาไม่น้อยกว่า ๑๕ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต

(๒) รายวิชาภาคปฏิบัติ ที่ใช้เวลาฝึกหรือทดลองไม่น้อยกว่า ๓๐ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต

(๓) การฝึกงานหรือการฝึกภาคสนาม ที่ใช้เวลาฝึกไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต

(๔) การทำโครงการหรือกิจกรรมการเรียนอื่นใดตามที่ได้รับมอบหมาย ที่ใช้เวลาทำโครงการหรือกิจกรรมนั้นไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต

(๕) การค้นคว้าอิสระ ที่ใช้เวลาศึกษาค้นคว้าไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต

(๖) วิทยานิพนธ์หรือดุษฎีนิพนธ์ ที่ใช้เวลาศึกษาค้นคว้าไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต

ข้อ ๑๗ โครงสร้างหลักสูตร

(๑) หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต และประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต

(๒) หลักสูตรปริญญาโท ให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า ๓๖ หน่วยกิต โดยแบ่งการศึกษาเป็น ๒ แผน คือ

แผน ก เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการวิจัยโดยมีการทำวิทยานิพนธ์ ดังนี้

แบบ ก ๑ ทำเฉพาะวิทยานิพนธ์ ซึ่งมีค่าเทียบได้ไม่น้อยกว่า ๓๖ หน่วยกิต มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้เรียนรายวิชาเพิ่มเติม หรือทำกิจกรรมทางวิชาการอื่นเพิ่มขึ้นก็ได้ โดยไม่นับหน่วยกิต แต่จะต้องมีผลสัมฤทธิ์ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

แบบ ก ๒ ทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งมีค่าเทียบได้ไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต และศึกษางานรายวิชาอีกไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต

แผน ข เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการศึกษางานรายวิชา โดยไม่ต้องทำวิทยานิพนธ์แต่ต้องมีการค้นคว้าอิสระ หรือภาคินพนธ์ไม่น้อยกว่า ๓ หน่วยกิต และไม่เกิน ๖ หน่วยกิต

(๓) หลักสูตรปริญญาเอก แบ่งการศึกษาเป็น ๒ แบบ โดยเน้นการวิจัยเพื่อพัฒนานักวิชาการและนักวิชาชีพชั้นสูง คือ

แบบ ๑ เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการวิจัย โดยมีการทำดุษฎีนิพนธ์ที่ก่อให้เกิดความรู้ใหม่ มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้เรียนรายวิชาเพิ่มเติม หรือทำกิจกรรมทางวิชาการอื่นเพิ่มขึ้นก็ได้โดยไม่นับหน่วยกิต แต่จะต้องมีผลสัมฤทธิ์ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด ดังนี้

แบบ ๑.๑ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาโท จะต้องทำดุษฎีนิพนธ์ไม่น้อยกว่า ๔๘ หน่วยกิต

แบบ ๑.๒ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาตรี จะต้องทำดุษฎีนิพนธ์ไม่น้อยกว่า ๗๒ หน่วยกิต

ทั้งนี้ ดุษฎีนิพนธ์แบบ ๑.๑ และ ๑.๒ จะต้องมีความมาตรฐานและคุณภาพเดียวกัน

แบบ ๒ เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการวิจัย โดยมีการทำดุษฎีนิพนธ์ที่มีคุณภาพสูง และก่อให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาการและวิชาชีพ และศึกษางานรายวิชาเพิ่มเติม ดังนี้

แบบ ๒.๑ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาโท จะต้องทำดุษฎีนิพนธ์ไม่น้อยกว่า ๓๖ หน่วยกิต และศึกษางานรายวิชาอีกไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต

แบบ ๒.๒ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาตรี จะต้องทำดุษฎีนิพนธ์ไม่น้อยกว่า ๔๘ หน่วยกิต และศึกษางานรายวิชาอีกไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต

ทั้งนี้คุชฎีนิพนธ์ตามแบบ ๒.๑ และ ๒.๒ จะต้องมีมาตรฐานและคุณภาพเดียวกัน

ข้อ ๑๘ ระยะเวลาศึกษา

ระยะเวลาการศึกษาของแต่ละหลักสูตรที่จัดแผนการศึกษาแบบเต็มเวลาในเวลาราชการและนอกเวลาราชการ

(๑) ประกาศนียบัตรบัณฑิตและประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ให้ใช้เวลาศึกษาไม่เกิน ๓ ปีการศึกษา

(๒) ปริญญาโท ให้ใช้เวลาศึกษาได้ไม่เกิน ๔ ปีการศึกษา หรือให้เป็นไปตามแผนการเรียนที่กำหนดไว้

ในหลักสูตรแต่ไม่เกิน ๕ ปีการศึกษา

(๓) ปริญญาเอก ให้ใช้เวลาศึกษาได้ไม่เกิน ๖ ปีการศึกษา

ข้อ ๑๙ การประกันคุณภาพหลักสูตร ให้ทุกหลักสูตรกำหนดระบบการประกันคุณภาพของหลักสูตรให้ชัดเจน ซึ่งอย่างน้อยประกอบด้วยประเด็นหลัก ๔ ประเด็น คือ

(๑) การบริหารหลักสูตร

(๒) ทรัพยากรประกอบการเรียนการสอนและการวิจัย

(๓) การสนับสนุนและการให้คำแนะนำนักศึกษา

(๔) ความต้องการของตลาดแรงงาน สังคม และหรือความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต

ข้อ ๒๐ การประกันคุณภาพหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนต้องทำอย่างต่อเนื่องโดยดำเนินการดังนี้

(๑) กำหนดตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินที่สะท้อนการดำเนินการตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ หรือมาตรฐานคุณวุฒิระดับสาขาวิชา

(๒) ดำเนินการประกันคุณภาพภายในตามระบบประกันภายในของหลักสูตร

(๓) รายงานผลการดำเนินการต่อสภามหาวิทยาลัย คณะกรรมการการอุดมศึกษาและสาธารณะ

(๔) นำผลการประเมินมาปรับปรุงหลักสูตรให้มีคุณภาพและทันสมัยอยู่เสมอ

(๕) ผลการประเมินคุณภาพภายในตามตัวบ่งชี้ที่กำหนดไว้ในรายละเอียดของหลักสูตรซึ่งสอดคล้องกับการประกันคุณภาพภายในจะต้องมีคะแนนเฉลี่ยระดับดีขึ้นไปต่อเนื่อง ๒ ปี นับตั้งแต่เปิดสอนหลักสูตรที่ได้พัฒนาตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ เว้นแต่หลักสูตรใดที่มาตรฐานคุณวุฒิสภา สาขาวิชาได้กำหนดตัวบ่งชี้และ/หรือเกณฑ์ประเมินเพิ่มเติมผลการประเมินคุณภาพการศึกษาจะต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่มาตรฐานคุณวุฒิสภา สาขาวิชานั้นๆ กำหนด จึงจะได้รับการเผยแพร่ กรณีหลักสูตรใดมีครั้งระยะเวลาของหลักสูตร ๑ ปี หรือน้อยกว่าให้พิจารณาผลการประเมินคุณภาพภายในของปีแรกที่เปิดสอนด้วยหลักเกณฑ์เดียวกัน

ข้อ ๒๑ การพัฒนาหลักสูตรให้ทุกหลักสูตรมีการพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัย แสดงการปรับปรุงดัชนีด้านมาตรฐานและคุณภาพการศึกษาเป็นระยะอย่างน้อยทุก ๕ ปี และมีการประเมินเพื่อพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่องทุก ๕ ปี

หมวด ๕
การรับเข้าศึกษา

ข้อ ๒๒ ผู้สมัครเข้าเป็นนักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(๑) หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต

(๑.๑) เป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัย หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่น

(๑.๒) มีคุณสมบัติอื่นตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

(๒) หลักสูตรปริญญาโท

(๒.๑) เป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัย หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่น

(๒.๒) มีคุณสมบัติอื่นตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

(๓) หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง

(๓.๑) เป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท หรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัย หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่น

(๓.๒) มีคุณสมบัติอื่นตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

(๔) หลักสูตรปริญญาเอก

(๔.๑) เป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท หรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัย หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่น

(๔.๒) มีคุณสมบัติอื่นที่ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ในกรณีที่คุณสมบัติ มิได้เป็นไปตาม (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) แล้วแต่กรณี ต้องถูกถอนสถานภาพการเป็นนักศึกษา

ข้อ ๒๓ วิธีการรับเข้าเป็นนักศึกษา

(๑) การรับสมัครนักศึกษา ให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัยโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

(๒) บัณฑิตวิทยาลัยหรือคณะกรรมการบริหารหลักสูตร อาจารย์รับนักศึกษาสมทบจากสถาบันการศึกษาอื่น เข้าศึกษารายวิชากับมหาวิทยาลัยได้ เพื่อนำหน่วยกิตไปคิดรวมกับหลักสูตรของมหาวิทยาลัยที่ตนสังกัด ทั้งนี้ให้เป็นไปตามระเบียบและข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๒๔ การขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษา ให้ปฏิบัติดังนี้

(๑) ผู้ที่ได้รับการคัดเลือกให้เป็นนักศึกษาจะต้องเข้าร่วมโครงการทดลองเรียนเพื่อเตรียมความพร้อมก่อนเรียน เมื่อผ่านโครงการทดลองเรียน ถึงมีสิทธิขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษา

(๒) ผู้ที่จะมีสถานภาพเป็นนักศึกษาได้ต่อเมื่อได้ขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาตามระเบียบของมหาวิทยาลัย

(๓) ผู้ที่ได้รับการคัดเลือกให้เข้าเป็นนักศึกษาในหลักสูตรใด ต้องขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาในหลักสูตรนั้น

หมวด ๖
การลงทะเบียน

ข้อ ๒๕ การลงทะเบียนเรียน ให้ลงทะเบียนตามหลักสูตรแต่ไม่เกิน ๑๕ หน่วยกิตในแต่ละภาคการศึกษาปกติ และไม่เกิน ๖ หน่วยกิตในภาคฤดูร้อน โดยมีรายละเอียด ดังนี้

- (๑) กำหนดวัน และวิธีการลงทะเบียนในแต่ละภาคการศึกษาให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย
- (๒) การลงทะเบียนเรียนจะสมบูรณ์ เมื่อนักศึกษาได้ชำระเงินลงทะเบียนครบถ้วนตามระเบียบของมหาวิทยาลัย

หมวด ๗
สถานภาพนักศึกษา

ข้อ ๒๖ การลาพักการเรียน

- (๑) นักศึกษาอาจยื่นคำร้องขออนุมัติลาพักการเรียนต่อบัณฑิตวิทยาลัย หรือสำนักส่งเสริมวิชาการ และงานทะเบียน แล้วแต่กรณีได้ในกรณีต่อไปนี้
 - (๑.๑) ได้รับทุนแลกเปลี่ยนนักศึกษาระหว่างประเทศ หรือได้รับทุนอื่นใดซึ่งมหาวิทยาลัย เห็นสมควรสนับสนุน
 - (๑.๒) เจ็บป่วยจนต้องพักรักษาตัวเป็นเวลานานเกินกว่าร้อยละ ๒๐ ของเวลาเรียนทั้งหมด ในภาคการศึกษานั้นตามคำสั่งแพทย์จากสถานพยาบาลของทางราชการ หรือสถานพยาบาลเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด
 - (๑.๓) นักศึกษามีความจำเป็นส่วนตัว อาจยื่นคำร้องขอลาพักการเรียนได้ถ้าได้ลงทะเบียนเรียน ในมหาวิทยาลัยมาแล้ว ไม่น้อยกว่าหนึ่งภาคการศึกษา
- (๒) การพักการเรียนนักศึกษจะต้องยื่นคำร้องต่อบัณฑิตวิทยาลัยหรือคณะที่จัดการเรียนการสอน ระดับบัณฑิตศึกษา เพื่อดำเนินการนำคำร้องส่งที่สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียนภายในสัปดาห์ที่ ๓ ของภาคการศึกษาที่ลาพัก
- (๓) การลาพักการเรียนให้อนุมัติได้ครั้งละไม่เกิน ๑ ภาคการศึกษา ถ้านักศึกษายังมีความจำเป็นต้องขอพักการเรียนต่อไปอีก ให้ยื่นคำร้องขอลาพักใหม่
- (๔) ในกรณีที่นักศึกษได้รับอนุมัติให้ลาพักการเรียน ให้นับระยะเวลาที่ลาพักรวมอยู่ในระยะเวลา การศึกษาด้วย ยกเว้นการตรวจเลือกหรือเข้ารับการเตรียมพล
- (๕) ในระหว่างที่ได้รับอนุมัติให้ลาพักการเรียน นักศึกษาต้องชำระเงิน เพื่อรักษาสถานภาพนักศึกษา ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด มิฉะนั้นจะถูกพักสถานภาพนักศึกษา

(๖) นักศึกษาได้รับอนุมัติให้ลาพักการเรียนจะขอกลับเข้ามาศึกษาต่อจะต้องเขียนคำร้องแจ้งให้บัณฑิตวิทยาลัยหรือคณะที่มีการจัดการเรียนการสอน เพื่อแจ้งสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียนก่อนการลงทะเบียนเรียนไม่น้อยกว่า ๑ สัปดาห์

ข้อ ๒๗ การลาออก

นักศึกษาผู้ประสงค์จะลาออกจากการเป็นนักศึกษา ให้เสนอใบลาออกผ่านคณะกรรมการบริหารหลักสูตรเพื่อขออนุมัติต่อคณบดี

ข้อ ๒๘ การรักษาสภาพการเป็นนักศึกษา

การรักษาสภาพของนักศึกษา นักศึกษาจะต้องรักษาสภาพการเป็นนักศึกษาเมื่อเรียนรายวิชาครบถ้วนตามหลักสูตรกำหนดแล้ว และอยู่ระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ ดุษฎีนิพนธ์ การคว้าอิสระ หรือรอสอบประมวลความรู้ โดยชำระค่าธรรมเนียมตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๒๙ การพ้นสภาพการเป็นนักศึกษา

นักศึกษากจะพ้นสภาพการเป็นนักศึกษาเมื่อมีสภาพตามข้อใดข้อหนึ่งต่อไปนี้

- (๑) ตาย
- (๒) ได้รับอนุมัติให้ลาออก
- (๓) ถูกให้ออกหรือไล่ออกเนื่องจากต้องโทษทางวินัยของมหาวิทยาลัย
- (๔) ไม่มาลงทะเบียนเรียนรายวิชา หรือไม่รักษาสภาพการเป็นนักศึกษา หรือไม่ชำระค่าธรรมเนียมการศึกษาภายในระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด นับจากวันเปิดภาคการศึกษาปกติ โดยมีได้รับอนุมัติให้ลาพักการศึกษา
- (๕) สอบวิทยานิพนธ์หรือดุษฎีนิพนธ์ สอบประมวลความรู้หรือสอบวัดคุณสมบัติไม่ผ่าน ๒ ครั้ง
- (๖) ได้แต่ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า ๒.๕๐ ในการประเมินผลทุกสิ้นภาคการศึกษา
- (๗) เรียนได้จำนวนหน่วยกิต ๒ ใน ๓ ของหลักสูตร โดยไม่นับหน่วยกิตวิทยานิพนธ์หรือดุษฎีนิพนธ์แล้วได้แต่ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า ๒.๗๕
- (๘) ไม่สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรภายในระยะเวลาตามที่กำหนด หรือได้รับผลการประเมินคุณภาพวิทยานิพนธ์หรือดุษฎีนิพนธ์ระดับชั้น "NP"
- (๙) ไม่สามารถส่งวิทยานิพนธ์หรือดุษฎีนิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ได้ภายใน ๙๐ วัน นับจากวันสอบวิทยานิพนธ์ หรือดุษฎีนิพนธ์ผ่าน เว้นแต่ได้รับอนุมัติให้ขยายเวลาการส่งวิทยานิพนธ์หรือดุษฎีนิพนธ์ฉบับสมบูรณ์จากคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย โดยความเห็นชอบจากคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย ทั้งนี้ระยะเวลาการศึกษาต้องไม่เกินเวลาที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๘
- (๑๐) เป็นนักศึกษาโครงการทดลองเรียนเพื่อเตรียมความพร้อมก่อนเรียน ที่ไม่สามารถมีสิทธิขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษา
- (๑๑) บัณฑิตวิทยาลัยพิจารณาเห็นว่ามีความประพฤติไม่เหมาะสม
- (๑๒) สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

หมวด ๘

การวัดและการประเมินผลการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

ข้อ ๓๐ ให้มีการวัดผลการศึกษาระหว่างภาคเรียนและปลายภาคเรียนในทุกรายวิชาที่มีการเรียนการสอนในแต่ละภาคเรียน

การวัดผลระหว่างภาคเรียน ใช้วิธีการสอบย่อยและ/หรือการทำรายงานและ/หรือการสอบปฏิบัติและ/หรือทำกิจกรรมตามที่อาจารย์ผู้สอนกำหนดและ/หรือการสอบกลางภาคเรียน

การวัดผลปลายภาคเรียน ใช้วิธีสอบข้อเขียนและ/หรือสอบปฏิบัติ

ข้อ ๓๑ การประเมินผลการเรียนรายวิชา

(๑) การประเมินผลการเรียนรายวิชา ให้กระทำเป็นแบบระดับขั้น ซึ่งมีความหมายและค่าระดับขั้น ดังนี้

ระดับคะแนน	ความหมายของผลการเรียน	ค่าระดับคะแนน
A	ดีเยี่ยม (Excellent)	๔.๐๐
B+	ดีมาก (Very Good)	๓.๕๐
B	ดี (Good)	๓.๐๐
C+	ดีพอใช้ (Fairly)	๒.๕๐
C	พอใช้ (Fair)	๒.๐๐
D+	อ่อน (Poor)	๑.๕๐
D	อ่อนมาก (Very Poor)	๑.๐๐
F	ตก (Failed)	๐.๐๐

รายวิชาที่อยู่ในหมวดวิชาแกนและหมวดวิชาบังคับของหลักสูตร ต้องได้ระดับคะแนนไม่ต่ำกว่า B และในรายวิชาเลือกต้องได้รับคะแนนไม่ต่ำกว่า C ถ้าได้ระดับคะแนนต่ำกว่าที่ระบุไว้ ต้องลงทะเบียนเรียนซ้ำ หมวดวิชาแกนและหมวดวิชาบังคับต้องลงทะเบียนเรียนซึ่งรายวิชาเดิมที่เป็นรายวิชาในหมวดวิชาเลือก ลงทะเบียนรายวิชาอื่นแทนได้ ทั้งนี้ผลการเรียนรายวิชาซ้ำจะต้องไม่สูงกว่าระดับคะแนน B

(๒) นอกจากการประเมินผลการเรียนรายวิชาเป็นแบบระดับขั้นตาม ๓๑(๑) แล้วยังอาจประเมินผลการเรียนรายวิชาเป็นสัญลักษณ์อื่น โดยมีความหมายของสัญลักษณ์ดังนี้

สัญลักษณ์	ความหมาย
S	พอใจ (Satisfactory)
U	ไม่พอใจ (Unsatisfactory)
I	รอผลการประเมิน (Incomplete)
W	ถอนการเรียน (Withdrawal)
AU	การศึกษาโดยไม่นับหน่วยกิต(Audit)

(๓) การประเมินการเรียนรายวิชาที่กำหนดให้เรียน โดยไม่นับจำนวนเป็นหน่วยกิต เพื่อสำเร็จการศึกษาให้ได้รับคะแนนระดับชั้น "S" หรือ "U"

(๔) นักศึกษาที่ได้รับผลการเรียน "U" ในรายวิชาใดจะต้องลงทะเบียนรายวิชานั้นซ้ำอีกจนกระทั่งได้ผลการเรียน "S"

(๕) การให้ "I" ให้ทำได้ในกรณี ต่อไปนี้

(๕.๑) นักศึกษาขาดสอบ เพราะป่วยหรือมีเหตุสุดวิสัย มีคะแนนเก็บสะสมระหว่างภาคเรียน และได้รับอนุมัติจากประธานกรรมการบริหารหลักสูตร

(๕.๒) อาจารย์ผู้สอนหรือประธานกรรมการบริหารหลักสูตรเห็นสมควรให้รอผลการศึกษา เพราะนักศึกษายังปฏิบัติงานซึ่งเป็นส่วนประกอบการศึกษาวิชานั้นยังไม่สมบูรณ์ นักศึกษาที่ได้รับการให้คะแนนระดับชั้น "I" จะต้องดำเนินการขอรับการประเมินผล ให้เสร็จสิ้นภายในภาคเรียนถัดไป

(๖) การให้ "W" ให้ทำได้ในกรณี ต่อไปนี้

(๖.๑) นักศึกษาได้รับอนุมัติให้งดเรียนวิชานั้น

(๖.๒) นักศึกษาได้รับอนุมัติให้ลาพักการเรียน

(๖.๓) นักศึกษาถูกสั่งพักการเรียนในภาคเรียนนั้น

(๖.๔) นักศึกษาขาดสอบประจำภาคโดยไม่ได้รับอนุมัติจากประธานกรรมการบริหารหลักสูตร หรือที่ได้รับการให้คะแนนระดับชั้น "I" แล้วไม่มาดำเนินการขอรับการประเมิน ให้เสร็จสิ้นภายในภาคเรียนถัดไป

(๗) การให้ "AU" ให้ทำได้ในกรณีที่นักศึกษารับอนุมัติให้ลงทะเบียนเป็นพิเศษ โดยไม่นับหน่วยกิต

(๘) การประเมินผลการสอบพิเศษตามข้อกำหนดของหลักสูตร ได้แก่ การสอบภาษา (Language examination) การสอบประมวลความรู้ (Comprehensive Examination) การสอบวัดคุณสมบัติ (Qualifying Examination) วิทยานิพนธ์ (Thesis) ดุษฎีนิพนธ์ (Dissertation) การค้นคว้าอิสระ (Independent research) การประเมินผลการสอบพิเศษอื่นๆ รวมทั้งการเทียบโอนผลการเรียนให้กระทำเป็นแบบระดับชั้น ดังนี้

ระดับชั้น	ความหมาย
PD	ผ่านอย่างยอดเยี่ยม (Pass with Distinction)
P	ผ่าน (Pass)
NP	ไม่ผ่าน (Non Pass)

(๙) เกณฑ์การประเมินผลให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการบริหารหลักสูตรกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการในการจัดสอบนั้น ๆ

ข้อ ๓๒ การนับจำนวนหน่วยกิต และการคำนวณค่าระดับชั้นเฉลี่ย

(๑) การนับจำนวนหน่วยกิต เพื่อใช้ในการคำนวณค่าระดับชั้นเฉลี่ยให้นับจากรายวิชาที่มีการประเมินผลการศึกษาที่มีค่าระดับชั้น

(๒) ค่าระดับชั้นเฉลี่ยรายภาคเรียน ให้คำนวณจากผลการเรียนของนักศึกษาในภาคเรียนนั้น โดยเอาผลรวมของผลคูณระหว่างจำนวนหน่วยกิตกับค่าระดับชั้นของแต่ละวิชาเป็นตัวตั้งแล้วหารด้วยจำนวนหน่วยกิตของภาคเรียนนั้น

(๓) ค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสม ให้คำนวณจากผลการเรียนของนักศึกษาตั้งแต่เริ่มเข้าเรียนจนถึงภาคเรียนนั้น โดยเอาผลรวมของผลคูณระหว่างจำนวนหน่วยกิตกับค่าระดับชั้นของแต่ละรายวิชาที่เรียนทั้งหมดเป็นตัวตั้งหารด้วยจำนวนหน่วยกิตรวมที่มีค่าระดับชั้น

(๔) รายวิชาที่นักศึกษาได้ "1" ไม่นำจำนวนหน่วยกิตรวมเป็นตัวหาร

ข้อ ๓๓ ให้อาจารย์ผู้สอนแต่ละรายวิชา เป็นผู้ประเมินผลการเรียน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัยเป็นผู้อนุมัติผลการเรียน

หมวด ๔

เกณฑ์การสำเร็จการศึกษา

ข้อ ๓๔ นักศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต และประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ต้องเรียนครบตามจำนวนหน่วยกิตที่กำหนดไว้ในหลักสูตร และต้องได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐ จากระบบ ๔ ระดับคะแนน

ข้อ ๓๕ นักศึกษาระดับปริญญาโท

(๑) หลักสูตรแผน ก

(๑.๑) แผน ก แบบ ก ๑

(๑.๑.๑) เสนอวิทยานิพนธ์และสอบผ่านการสอบปากเปล่า

(๑.๑.๒) วิทยานิพนธ์จะต้องได้รับการตีพิมพ์หรืออย่างน้อยดำเนินการให้ผลงานหรือส่วนหนึ่งของผลงาน ได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสาร หรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการ หรือเสนอต่อที่ประชุมวิชาการที่มีรายงานประชุม (Proceedings)

(๑.๑.๓) ผ่านเกณฑ์การประเมินความรู้ความสามารถทางภาษาต่างประเทศตามประกาศของบัณฑิตวิทยาลัย

(๑.๑.๔) ส่งรูปเล่มวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ที่จัดพิมพ์ตามข้อกำหนดของบัณฑิตวิทยาลัย

(๑.๒) แผน ก แบบ ก ๒

(๑.๒.๑) ศึกษารายวิชาครบถ้วนตามที่กำหนดในหลักสูตร

(๑.๒.๒) ได้รับคะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐ จาก ระบบ ๔ ระดับคะแนน

(๑.๒.๓) เสนอวิทยานิพนธ์และสอบผ่านการสอบปากเปล่าขั้นสุดท้าย

(๑.๒.๔) ผลงานวิทยานิพนธ์จะต้องได้รับการยอมรับอย่างน้อยค่าเงินการให้ผลงาน หรือส่วนหนึ่งของผลงานได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสาร หรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการ หรือเสนอต่อที่ประชุมวิชาการ ที่มีรายงานการประชุม (Proceedings)

(๑.๒.๕) ส่งรูปเล่มวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ที่จัดพิมพ์ตามข้อกำหนดของบัณฑิตวิทยาลัย

(๒) หลักสูตรแผน ข

(๒.๑) ศึกษารายวิชาครบถ้วนตามที่กำหนดในหลักสูตร โดยจะต้องได้รับคะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐ จากระบบ ๔ ระดับคะแนนหรือเทียบเท่า

(๒.๒) สอบผ่านการสอบประมวลความรู้ (Comprehensive Examination) ด้วยข้อเขียน และ/หรือปากเปล่าในสาขาวิชานั้น

(๒.๓) ผ่านเกณฑ์การประเมินความรู้ความสามารถทางภาษาต่างประเทศตามประกาศ ของบัณฑิตวิทยาลัย

(๒.๔) สอบผ่านการค้นคว้าอิสระ

(๒.๕) ส่งรูปเล่มการค้นคว้าอิสระฉบับสมบูรณ์ที่จัดพิมพ์ตามข้อกำหนดของบัณฑิตวิทยาลัย

ข้อ ๓๖ นักศึกษาระดับปริญญาเอก

(๑) หลักสูตร แบบ ๑

(๑.๑) ผ่านเกณฑ์การประเมินความรู้ความสามารถทางภาษาต่างประเทศตามประกาศของบัณฑิตวิทยาลัย

(๑.๒) สอบผ่านการวัดคุณสมบัติ (Qualifying Examination)

(๑.๓) เสนอวิทยานิพนธ์ และสอบผ่านการสอบปากเปล่าขั้นสุดท้าย

(๑.๔) วิทยานิพนธ์จะต้องได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารวิชาการระดับชาติที่ปรากฏอยู่ในฐานข้อมูล TCI (Thai-Journal Citation Index) หรือระดับนานาชาติ

(๑.๕) ส่งรูปเล่มวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ที่จัดพิมพ์ตามข้อกำหนดของบัณฑิตวิทยาลัย

(๒) หลักสูตร แบบ ๒

(๒.๑) ศึกษารายวิชาครบถ้วนตามที่กำหนดในหลักสูตร

(๒.๒) ได้รับคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐ จากระบบ ๔ ระดับคะแนนหรือเทียบเท่า

(๒.๓) ผ่านเกณฑ์การประเมินความรู้ความสามารถทางภาษาต่างประเทศตามประกาศของบัณฑิตวิทยาลัย

(๒.๔) สอบผ่านการสอบวัดคุณสมบัติ (Qualifying Examination)

(๒.๕) ผลงานวิทยานิพนธ์ จะต้องได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ ในวารสารวิชาการระดับชาติที่ปรากฏ อยู่ในฐานข้อมูล TCI (Thai-Journal Citation Index) หรือระดับนานาชาติ

หมวด ๑๐

วิทยานิพนธ์ ดุษฎีนิพนธ์ และการค้นคว้าอิสระ

ข้อ ๓๗ การทำวิทยานิพนธ์ (Thesis) สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาโท

วิทยานิพนธ์ (Thesis) จำนวน ๑๒ หน่วยกิต มีการดำเนินการดังนี้

(๑) วิทยานิพนธ์ ๑ (ไม่นับหน่วยกิต)

การศึกษาประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการทำวิทยานิพนธ์เพื่อแสดงที่มาและความสำคัญของปัญหา ในหัวข้อวิทยานิพนธ์และนำเสนอวัตถุประสงค์ตามหัวข้อวิทยานิพนธ์ การศึกษาค้นคว้าแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัย ที่ผ่านมาเพื่อพัฒนารอบแนวคิดและตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา แหล่งที่มาของข้อมูล ขอบเขตการวิจัย และประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากข้อค้นพบ โดยคณะกรรมการบริหารหลักสูตรเป็นผู้ให้ความเห็นชอบ ผลการประเมินผ่าน (P)

(๒) วิทยานิพนธ์ ๒ (๔ หน่วยกิต)

การสอบหัวข้อวิทยานิพนธ์ภายหลังการศึกษาค้นคว้าและส่งเอกสารรายงานการศึกษาบทที่ ๑ บทนำ ประกอบด้วยที่มาและความสำคัญของปัญหา คำถามการวิจัย วัตถุประสงค์ของ การวิจัย สมมติฐานของการวิจัย กรอบแนวคิดของการวิจัย นิยามศัพท์เฉพาะ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ และขอบเขตของบทที่ ๒ วรรณกรรมและ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องและบรรณานุกรม โดยการสอบหัวข้อวิทยานิพนธ์จะสมบูรณ์เมื่อคณะกรรมการสอบหัวข้อ วิทยานิพนธ์ให้ความเห็นชอบผลการประเมินผ่าน (P)

(๓) วิทยานิพนธ์ ๓ (๔ หน่วยกิต)

การสอบเค้าโครงวิทยานิพนธ์ภายหลังการศึกษาค้นคว้าและส่งเอกสารรายงานการศึกษาบทที่ ๑ บทนำ บทที่ ๒ วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และบทที่ ๓ วิธีดำเนินการวิจัย โดยการสอบเค้าโครงวิทยานิพนธ์จะสมบูรณ์ เมื่อคณะกรรมการสอบเค้าโครงวิทยานิพนธ์ให้ความเห็นชอบผลการประเมินผ่าน (P)

(๔) วิทยานิพนธ์ ๔ (๔ หน่วยกิต)

การสร้างและการพัฒนาเครื่องมือเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล ตามวิธีดำเนินการวิจัย การแปลผลข้อมูล และการเรียบเรียงผลการวิจัย การสรุปประเด็นสำคัญ การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ การสอบวิทยานิพนธ์ภายหลังการศึกษาค้นคว้าและส่งเอกสารรายงานการศึกษาวิทยานิพนธ์ ฉบับสมบูรณ์ตามระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ได้แก่ หน้าปก บทคัดย่อภาษาไทย และภาษาอังกฤษ บทที่ ๑ บทนำ บทที่ ๒ วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง บทที่ ๓ วิธีดำเนินการวิจัย บทที่ ๔ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล บทที่ ๕ การสรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ บรรณานุกรม และภาคผนวก โดยการสอบปกป้องวิทยานิพนธ์จะสมบูรณ์เมื่อคณะกรรมการสอบปกป้องวิทยานิพนธ์ให้ความเห็นชอบผลการประเมิน ผ่าน (P) ทั้งนี้วิทยานิพนธ์ต้องผ่านการตรวจสอบปรับแก้ตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการสอบปกป้องวิทยานิพนธ์ การตรวจสอบการละเมิดลิขสิทธิ์ และการตรวจสอบรูปแบบของวิทยานิพนธ์ตามระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต และนักศึกษาต้องนำข้อค้นพบของวิทยานิพนธ์มาเขียนบทความวิจัย และได้รับการ

ยอมรับให้ตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารวิชาการที่มีกรรมการภายนอกร่วมกลั่นกรองในสาขาวิชาเป็นผู้พิจารณาตรวจสอบหรือการนำเสนอผลงานวิจัยในที่ประชุมวิชาการที่มีกรรมการภายนอกร่วมกลั่นกรองในสาขาวิชาเป็นผู้พิจารณาตรวจสอบ และมีรายงานการประชุม (Proceedings) ที่มีเนื้อหาผลงานวิจัยฉบับเต็ม

ข้อ ๓๘ การทำดุษฎีนิพนธ์ (Dissertation) สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาเอก

ดุษฎีนิพนธ์ (Dissertation) จำนวน ๓๖ หน่วยกิต มีการดำเนินการดังนี้

(๑) ดุษฎีนิพนธ์ ๑ (ไม่นับหน่วยกิต)

การศึกษาประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการทำดุษฎีนิพนธ์เพื่อแสดงที่มาและความสำคัญของปัญหาในหัวข้อดุษฎีนิพนธ์และนำเสนอวัตถุประสงค์ตามหัวข้อดุษฎีนิพนธ์ กรอบแนวคิดที่ใช้ในการทำดุษฎีนิพนธ์ แหล่งที่มาของข้อมูล และประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากข้อค้นพบ โดยคณะกรรมการบริหารหลักสูตรเป็นผู้ให้ความเห็นชอบผลการประเมินผ่าน (P)

(๒) ดุษฎีนิพนธ์ ๒ (ไม่นับหน่วยกิต)

ผลการศึกษาค้นคว้าแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่ผ่านมาการพัฒนากรอบแนวคิดและตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อดุษฎีนิพนธ์ ของนักศึกษา วิธีดำเนินการวิจัยที่นำมาใช้ตามวัตถุประสงค์ของดุษฎีนิพนธ์ ได้แก่ ประชากร กลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือ และสถิติ โดยคณะกรรมการบริหารหลักสูตรเป็นผู้ให้ความเห็นชอบผลการประเมินผ่าน (P)

(๓) ดุษฎีนิพนธ์ ๓ (๙ หน่วยกิต)

การสอบหัวข้อดุษฎีนิพนธ์ ภายหลังการศึกษาค้นคว้าและส่งเอกสารรายงานการศึกษาบทที่ ๑ บทที่ ๒ วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยการสอบหัวข้อดุษฎีนิพนธ์ จะสมบูรณ์เมื่อคณะกรรมการสอบหัวข้อดุษฎีนิพนธ์ ให้ความเห็นชอบผลการประเมินผ่าน (P)

(๔) ดุษฎีนิพนธ์ ๔ (๙ หน่วยกิต)

การสอบเค้าโครงดุษฎีนิพนธ์ ภายหลังการศึกษาค้นคว้าและส่งเอกสารรายงานการศึกษาบทที่ ๑ บทที่ ๒ วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และบทที่ ๓ วิธีดำเนินการวิจัย โดยการสอบเค้าโครงดุษฎีนิพนธ์จะสมบูรณ์เมื่อคณะกรรมการสอบโครงร่างดุษฎีนิพนธ์ ให้ความเห็นชอบผลการประเมินผ่าน (P) และนักศึกษาต้องนำส่วนหนึ่งของโครงร่างดุษฎีนิพนธ์ เขียนเป็นบทความวิชาการหรือวิจัย และได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารวิชาการที่มีกรรมการภายนอกร่วมกลั่นกรองเป็นผู้พิจารณาตรวจสอบ

(๕) ดุษฎีนิพนธ์ ๕ (๙ หน่วยกิต)

การสร้างและการพัฒนาเครื่องมือเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล การตรวจสอบความตรงและความเที่ยงของเครื่องมือ การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีดำเนินการวิจัย การแปลผลข้อมูล และการเรียบเรียงผลการวิจัย การสรุปประเด็นสำคัญ การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ โดยนักศึกษาต้องส่งเอกสารรายงานการศึกษาบทที่ ๔ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยนำเสนอในรูปแบบแผนภาพ แผนภูมิ ตาราง ประกอบความเรียงหรือรูปแบบอื่นๆ ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย การแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูล และบทที่ ๕ การสรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะรวมทั้งภาคผนวก บทคัดย่อภาษาไทยและบทคัดย่อภาษาอังกฤษ โดยอาจารย์ที่ปรึกษาหลักและอาจารย์ที่ปรึกษาร่วมเป็นผู้ให้ความเห็นชอบผลการประเมินผ่าน (P)

และนักศึกษาต้องนำข้อค้นพบของคุษฎีนิพนธ์มาเขียนบทความวิจัย และได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารวิชาการที่มีกรรมการภายนอกร่วมกลั่นกรองเป็นผู้พิจารณาตรวจสอบ

(๖) คุษฎีนิพนธ์ ๖ (๙ หน่วยกิต)

การสอบปกป้องคุษฎีนิพนธ์ภายหลังการศึกษาค้นคว้าและส่งเอกสารรายงานการศึกษาคุษฎีนิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ตามระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัย ได้แก่ หน้าปก บทคัดย่อภาษาไทยและภาษาอังกฤษ บทที่ ๑ บทนำ บทที่ ๒ วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง บทที่ ๓ วิธีดำเนินการวิจัย บทที่ ๔ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล บทที่ ๕ การสรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ บรรณานุกรม และภาคผนวกโดยการสอบปกป้องคุษฎีนิพนธ์จะสมบูรณ์เมื่อคณะกรรมการสอบปกป้องคุษฎีนิพนธ์ให้ความเห็นชอบผลการประเมินผ่าน (PD หรือ P) และคุษฎีนิพนธ์ผ่านการตรวจสอบปรับแก้ตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการสอบปกป้องคุษฎีนิพนธ์ การตรวจสอบการละเมิดลิขสิทธิ์ และการตรวจสอบรูปแบบของคุษฎีนิพนธ์ตามระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัย

ข้อ ๓๙ การศึกษาค้นคว้าอิสระ (Independent Study) สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาโท การค้นคว้าอิสระ (Independent Study) จำนวน ๖ หน่วยกิต มีการดำเนินการดังนี้

(๑) การค้นคว้าอิสระ ๑ (๓ หน่วยกิต)

การศึกษาประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการค้นคว้าอิสระ เพื่อแสดงที่มาและความสำคัญของปัญหาในหัวข้อการค้นคว้าอิสระ และนำเสนอวัตถุประสงค์ตามหัวข้อการค้นคว้าอิสระ การศึกษาค้นคว้าแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่ผ่านมาเพื่อพัฒนากรอบแนวคิดและตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อการค้นคว้าอิสระของนักศึกษา แหล่งที่มาของข้อมูล ขอบเขตการวิจัย ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากข้อค้นพบ และวิธีดำเนินการวิจัย

การนำเสนอโครงร่างการค้นคว้าอิสระภายหลังการศึกษาค้นคว้าและส่งเอกสารรายงานการศึกษา บทที่ ๑ บทนำ บทที่ ๒ วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และบทที่ ๓ วิธีดำเนินการวิจัย โดยการนำเสนอโครงร่างการค้นคว้าอิสระจะสมบูรณ์เมื่อคณะกรรมการบริหารหลักสูตรเป็นผู้ให้ความเห็นชอบผลการประเมินผ่าน (P)

(๒) การค้นคว้าอิสระ ๒ (๓ หน่วยกิต)

การสร้างและพัฒนาเครื่องมือเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีดำเนินการวิจัย การแปลผลข้อมูล และการเรียบเรียงผลการวิจัย การสรุปประเด็นสำคัญ การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การจัดทำรายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับสมบูรณ์ตามระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัย ได้แก่ หน้าปก บทคัดย่อภาษาไทยและภาษาอังกฤษ บทที่ ๑ บทนำ บทที่ ๒ วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง บทที่ ๓ วิธีดำเนินการวิจัย บทที่ ๔ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล บทที่ ๕ การสรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ บรรณานุกรม และภาคผนวก

โดยการศึกษาค้นคว้าอิสระจะสมบูรณ์เมื่อคณะกรรมการบริหารหลักสูตรเป็นผู้ให้ความเห็นชอบผลการประเมินผ่าน (P) ทั้งนี้การศึกษาค้นคว้าอิสระต้องผ่านการตรวจสอบปรับแก้ตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการบริหารหลักสูตร การตรวจสอบการละเมิดลิขสิทธิ์ และการตรวจสอบรูปแบบของวิทยานิพนธ์ตามระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัย และนักศึกษาต้องนำข้อค้นพบของการค้นคว้าอิสระมาเขียนบทความวิจัย และได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารวิชาการที่มีกรรมการภายนอกร่วมกลั่นกรองเป็นผู้พิจารณาตรวจสอบ หรือการนำเสนอผลงานวิจัย

ในที่ประชุมวิชาการที่มีกรรมการภายนอกร่วมกลั่นกรองเป็นผู้พิจารณาตรวจสอบ และมีรายงานการประชุม (Proceedings) ที่มีเนื้อหาผลงานวิจัยฉบับเต็ม

ข้อ ๔๐ การประชุมทางวิชาการที่จะเสนอบทความวิทยานิพนธ์หรือดุษฎีนิพนธ์ ต้องมีลักษณะดังนี้

(๑) เป็นการประชุมทางวิชาการ (Symposium หรือ Conference) ที่จัดขึ้นโดยหน่วยงานของรัฐ หรือเอกชนที่ได้รับการรับรองซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอผลงานทางวิชาการหรือนวัตกรรมใหม่ เรื่อง (Field) ของการประชุมทางวิชาการนั้นจะต้องครอบคลุมหัวข้อ (Topic) ของวิทยานิพนธ์หรือดุษฎีนิพนธ์ที่จะนำเสนอด้วย

(๒) เป็นการประชุมทางวิชาการที่มีการกำหนดวัน เวลา สถานที่ที่แน่นอน และประชาสัมพันธ์ให้สาธารณชนได้รับรู้โดยทั่วกัน

(๓) การประชุมที่มหาวิทยาลัยเป็นผู้จัด ต้องมีบุคคลภายนอกเข้าร่วมฟังและมีรายงานการประชุม (Proceedings)

(๔) มีสิ่งพิมพ์ทางวิชาการที่นำเสนอผลงานทางวิชาการต้องมีผู้ทรงคุณวุฒิกลั่นกรอง (Peer Review) บทความวิทยานิพนธ์หรือดุษฎีนิพนธ์ ที่ได้รับการนำเสนอจะอยู่ในสิ่งพิมพ์หลัก หรือสิ่งตีพิมพ์เสริมก็ได้ (Supplement)

ผู้นำเสนอบทความวิทยานิพนธ์หรือดุษฎีนิพนธ์ในการประชุมทางวิชาการ นอกเหนือจากสิ่งพิมพ์แล้วจะต้องนำเสนอผลงานในรูปแบบนิทรรศการ (Poster Presentation) หรือให้การบรรยายสรุป (Oral Presentation) ในการประชุมทางวิชาการนั้นด้วย

ข้อ ๔๑ การตีพิมพ์บทความวิทยานิพนธ์และดุษฎีนิพนธ์ต้องอยู่ในหลักเกณฑ์ ดังนี้

(๑) ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการที่สภามหาวิทยาลัย และสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ให้การรับรอง

(๒) เนื้อหาของบทความวิทยานิพนธ์หรือบทความดุษฎีนิพนธ์จะต้องเรียบเรียงเป็นลักษณะบทความทางวิชาการมีบทสรุป และบรรณานุกรมอย่างย่อ ความยาวของเนื้อหารวมบทสรุป และบรรณานุกรมอย่างย่อ ไม่น้อยกว่า ๑๐ หน้ากระดาษ A ๔

(๓) บทความที่เป็นการเรียบเรียงมาจากวิทยานิพนธ์หรือดุษฎีนิพนธ์ ชื่อผู้เรียบเรียงคนแรกจะเป็นชื่อของผู้ทำวิทยานิพนธ์หรือดุษฎีนิพนธ์ ชื่อผู้เรียบเรียงคนที่สองจะเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก (Corresponding Author) หรือดุษฎีนิพนธ์หลัก

(๔) ในกรณีที่ผลงานวิทยานิพนธ์หรือดุษฎีนิพนธ์ ยังไม่ได้รับการตีพิมพ์แต่มีจดหมายตอบรับจากผู้มีอำนาจลงนามของวารสารวิชาการ ยืนยันการตีพิมพ์ผลงานวิทยานิพนธ์หรือดุษฎีนิพนธ์ นักศึกษาสามารถนำมาเป็นหลักฐานการขอจบการศึกษา และขออนุมัติผลการสำเร็จการศึกษาจากสภามหาวิทยาลัย

ข้อ ๔๒ ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการตีพิมพ์ผลงาน การนำเสนอผลงานในการประชุมทางวิชาการและค่าตอบแทนผู้ทรงคุณวุฒิกลั่นกรองผลงาน นักศึกษาเป็นผู้รับผิดชอบ

ข้อ ๔๓ วิทยานิพนธ์หรือดุษฎีนิพนธ์ ให้เขียนเป็นภาษาไทย ในกรณีที่มีความจำเป็นและมีเหตุผลสมควร อาจเขียนเป็นภาษาอังกฤษได้ โดยความเห็นชอบของบัณฑิตวิทยาลัยหรือคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

ข้อ ๔๔ ลิขสิทธิ์ของวิทยานิพนธ์หรือดุษฎีนิพนธ์ เป็นของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๔๕ หลักสูตรที่กำหนดให้มีการค้นคว้าอิสระ ที่มีจำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า ๓ หน่วยกิต และไม่เกิน ๖ หน่วยกิต การกำหนดขั้นตอนและแนวทางทางการศึกษาให้เป็นไปตามที่มหาวิทยาลัย หรือคณะกรรมการบริหาร หลักสูตรกำหนดและประกาศให้นักศึกษาทราบ

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๕๘

(นายบุญลือ ทองอยู่)

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต